

че сж се вечь добрѣ взели юздитѣ на Тжрновскитѣ боляри и граждани, и че тѣ слѣдователно вечь не могатъ никакъ да мжрдатъ и да противостоятъ; и дѣйствително, като се той въ това увѣрилъ, чрезъ малко нѣколко дни заповѣдалъ да испядятъ Патріарха Евтимія отъ Патриаршіята що е была ушъ на Хисаря, и той се принудилъ да се премѣсти и да живѣе въ църквата Св. Апостоловъ Петра и Павла, що е долу при баиря (Хисаря), днешнята Митрополійска черкова, и се трудилъ да смягчява отчаяніето на гражданитѣ съ обдерзновение и утѣшеніе.—

Слѣдъ нѣколко време Челеби Солиманъ тржгналъ отъ Тжрново, и на мѣстото си оставилъ единъ градски Командантинъ (вѣроятно валія), но имято му не е извѣстно. Тоя валія, вижда се по заповѣдъ на Боязида, взелъ най строгитѣ и ужасни мѣрки срещу Тжрновскитѣ жители; които, като се само спомѣнхятъ: *язикъ-тѣ трепери, тржики прихващатъ коститѣ на челоука. . . .* За да се избави же свжршено отъ *войиственнитѣ Бжлгари*, той измислилъ, и за жялость положилъ въ дѣйствіе слѣдующето звѣрско, безчеловѣчно и сжрдцераздирателно дѣло: той призвалъ на угощение по пжрвитѣ и по вліятелнитѣ Тжрновски граждани на Мѣрино-поле (а не Марнополе, както иска Раковски да го назове), и по негова заповѣдъ: *всички до единъ были изклани и млади и стари!...*—Тя е была дѣйствително една безсовѣтна и безсрамна измама. Поне тжй разказватъ за това угощение, и за това звѣрско и безчеловѣчно кланье, Тжрновчянина Цамблакъ и Раковски. Иричекъ же разказва въ своята исторія за него тжй: „Валіята призвалъ по пжрвитѣ Тжрновски Боляри и граждани въ една църква (но коя? не казва): за да се размисли за нѣкои общественни надлѣжни дѣла; като всички сж сжбрали въ Църквата, безъ да предчювствоватъ нѣщо, поченало се е едно предателско кланье и убиванье. Не се пощадилъ ни старъ ни младъ; никой нѣмаше време да се измоли за милость. Всички на цѣло до 100 мжченици паднали жертва!... Каменната покривка по земята въ църквата, была всичка опржскана съ кржвь. Труповетѣ на изкланитѣ тие зочести Тжрновци сж были под-